

Dönülmeyen Akşama

– pervane · 21 Kasım 2011

Simsiyah bulutlarla sarsılmasın sonbahar,
Katran yağmurlarını zerk etmesin göklerim.
Karanlığım öfkeler kusmasın meclisime,
Güllerim kaygılarla örmesin segâhları.
Son demim giriyorken dönülmeyen akşama,
Gözlerim heveslerle yönelsin ihtişama.

Şiirimde bu gece yansın Süleymaniye,
Daralan fanusumdan çıksın artık kâbuslar.
Mısralarıma girsin nurlanan mücevherler,
Seherimle bambaşka olsun nur secdegahım.
Son demim giriyorken dönülmeyen akşama,
Kalemim yönelmesin esmer yüklü ilhama.

Can, bedenden çıkmadan maksadını yüklesin,
Hülyamın hanesinde sallanıp dursun tûba.
Ellerim hüznlerle dermesin pişmanlığı,
Çağlayan bülbüllerim hicranlarla ötmesin.
Son demim giriyorken dönülmeyen akşama,
Kasvetlerim gelmesin inletilen endama.

Pervane'nin mehtabı yine doğsun içine,
Ağıt yüklü koşmalar süzülmesin meclise.
Âşıklar etrafımda felaketler saçmasın,
İblislerin tuzağı örülmesin kalbime.
Son demim giriyorken dönülmeyen akşama,
Beni zikrim götürsün cennetteki bayrama.